

Nr 5.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i förordningen den 17 maj 1923 (nr 116) angående skatt för hundar; given Stockholms slott den 27 november 1953.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändring i förordningen den 17 maj 1923 (nr 116) angående skatt för hundar.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Hundskatt utgår såsom en kommunal skatt; varje kommun äger själv bestämma skattens belopp inom de gränser som anges i hundskatteförordningen. Minimibeloppet är f. n. 10 kronor och maximibeloppet 50 kronor. Enligt förordningen är vissa hundar, bl. a. arméhundar, undantagna från skatteplikt.

I propositionen föreslås nu införande av skattefrihet för ytterligare kategorier, nämligen för s. k. ledarhundar, avsedda att hjälpa blindas hundar tillhöriga utländska beskicknings- och konsulattjänstemän samt hundar som användes för vetenskapliga experiment. Vidare föreslås, som en konsekvens av det förändrade penningvärdet, en justering uppåt av hundskattens maximibelopp från femtio till sjuttiofem kronor.

Förslag

till

förordning om ändring i förordningen den 17 maj 1923
(nr 116) angående skatt för hundar.

Härigenom förordnas, att 1 § 1 mom. samt 4—7 och 9 §§ förordningen den 17 maj 1923¹ angående skatt för hundar skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

1 §.

1 mom. För varje hund skall hundskatt årligen erläggas till kommunen. Skatteplikt föreligger dock icke för hund, som ej uppnått en ålder av tre månader, för hundar, vilka av lapparna användas för renskötseln, samt för krigsmakten tillhörig tjänstehund eller för enskild person tillhörig hund så länge densamma, efter godkänd tjänstedressyr, på grund av särskild förbindelse skall hållas till krigsmaktens förfogande.

1 mom. För varje hund skall hundskatt årligen erläggas till kommunen. Skatteplikt föreligger dock icke för

a) hund, som ej uppnått en ålder av tre månader;

b) hundar, vilka av lapparna användas för renskötseln;

c) krigsmakten tillhörig tjänstehund eller enskild person tillhörig hund så länge densamma, efter godkänd tjänstedressyr, på grund av särskild förbindelse skall hållas till krigsmaktens förfogande;

d) hund, som enligt 12 § lagen om djurskydd användes för vetenskapligt eller därmed jämförligt ändamål;

e) utbildad ledarhund, avsedd att betjäna blind; samt

f) hund, som tillhör tjänsteman vid främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat.

4 §.

Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst tio högst femtio kronor för kalenderår.

I fall — — — annan kommun.

Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst tio högst sjuttiofem kronor för kalenderår.

I fall — — — annan kommun.

5 §.

Under januari — — — är åsatt.
Inträder skatteplikt — — — sätt
anmäla.

Under januari — — — är åsatt.
Inträder skatteplikt — — — sätt
anmäla.

¹ Senaste lydelse av 1 § 1 mom. se 1942: 402, av 4 § se 1943: 150 och av 5 § se 1945: 804.

Nuvarande lydelse:

Vid anmälan, varom i 5 § förmåles, skall fogas belöpande skatt, såframt icke annan ordning för skattens erläggande blivit av kommunen bestämd.

Förfaller skatteplikt — — — anfordran återbetalas.

6 §.

Föreslagen lydelse:

Inom den i första stycket angivna tiden skall även den som vid ingången av året innehar sådan skattefri hund, som avses i 1 § under e) eller f), göra anmälan därom. Förvärfvas hunden under löpande år, skall innehavaren inom trettio dagar därefter göra anmälan om innehavet.

Vid anmälan, varom i 5 § första och andra styckena förmåles, skall fogas belöpande skatt, såframt icke annan ordning för skattens erläggande blivit av kommunen bestämd.

Förfaller skatteplikt — — — anfordran återbetalas.

7 §.

1 mom. Över de hundar, som jämlikt 5 § anmälts till beskattning, skall föras särskilt för kalenderår löpande register (hundskatteregister) med uppgift tillika å de skattskyldiga.

Vederbörande polismyndighet — — — av hundskatteregistret.

2 mom. Å erlagd hundskatt skall lämnas kvitto, innehållande, såvitt möjligt, kortfattad uppgift för hundens identifiering, ävensom särskilt skattemärke. Sådant märke skall vara tillverkat av plåt och lagom stort att fästas vid vanligt hundhalsband. Märket skall vara försett med kommunens namn, vederbörande årtal samt hundens nummer i hundskatteregistret.

1 mom. Över de hundar, som jämlikt 5 § anmälts, skall föras särskilt för kalenderår löpande register (hundskatteregister) med uppgift tillika å hundens innehavare. Beträffande hundar, som avses i 1 § 1 mom. under e) och f), skall anteckning göras om skattefriheten.

Vederbörande polismyndighet — — — av hundskatteregistret.

2 mom. Å erlagd hundskatt skall lämnas kvitto ävensom särskilt skattemärke, dock att kvitto icke erfordras då skatt erlägges genom insättning å uppördsmyndighetens postgirokonto. Skattemärke skall vara tillverkat av plåt och lagom stort att fästas vid vanligt hundhalsband. Märket skall vara försett med kommunens namn, vederbörande årtal samt hundens nummer i hundskatteregistret.

Skattemärke skall även tillställas innehavare av hund, för vilken anmälan skett jämlikt 5 § tredje stycket.

9 §.

Den, som underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet, vilken enligt 5 § åligger honom, böte tio kronor och erlägge dubbel hundskatt. Har

Den, som underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet, vilken enligt 5 § åligger honom, böte tio kronor. Skattskyldig skall därjämte erlägga

Nuvarande lydelse:

skatteplikt för hund inom viss kommun under löpande år inträtt i fall, som avses i 2 § 2 mom., må dock ej till ansvar för underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldighet dömas, med mindre den skattskyldige av kommunen erhållit anmaning att fullgöra sådan skyldighet.

Söker någon — — — dubbel hundskatt.

Den som — — — tjugu kronor.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Föreslagen lydelse:

dubbel hundskatt. Har skatteplikt för hund inom viss kommun under löpande år inträtt i fall, som avses i 2 § 2 mom., må dock ej till ansvar för underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldighet dömas, med mindre den skattskyldige av kommunen erhållit anmaning att fullgöra sådan skyldighet.

Söker någon — — — dubbel hundskatt.

Den som — — — tjugu kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1955.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 no-
vember 1953.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler fråga om vissa ändringar i förordningen angående skatt för hundar samt anför därvid följande.

Enligt 1 § förordningen den 17 maj 1923 angående skatt för hundar skall för varje hund årligen erläggas hundskatt till kommunen. Skatteplikt föreligger dock icke för hund, som ej uppnått en ålder av tre månader, för hundar, vilka av lapparna användes för renskötseln, samt för krigsmakten tillhörig tjänstehund eller för enskild person tillhörig hund så länge densamma, efter godkänd tjänstedressyr, på grund av särskild förbindelse skall hållas till krigsmaktens förfogande. Medel, som till kommunen inflyter i hundskatt, må för kommunens behov användas på sätt som av kommunen bestämmes. Hundskatt skall erläggas till den kommun, där hunden stadigvarande innehaves (2 § 1 mom.). Skattskyldig för viss hund är den person, av vilken hunden stadigvarande innehaves, när skatteplikt inom kommunen för året inträder (3 §). I fråga om skattens belopp stadgas i 4 §, att skatten skall av kommunen bestämmas lika för varje hund och utgöra lägst tio högst femtio kronor för kalenderår. Enligt 5 § skall skattskyldig under januari månad varje år till vederbörande kommunala uppborndsmyndighet skriftligen anmäla de hundar, för vilka skatteplikt vid ingången av året förelegat. Över de hundar, som anmälts till beskattning, skall föras särskilt hundskatteregister (7 § 1 mom.). Å erlagd hundskatt skall lämnas kvitto innehållande, såvitt möjligt, kortfattad uppgift för hundens identifiering, ävensom särskilt skattemärke.

I skrivelse den 13 februari 1953 har överläkaren vid kirurgiska avdelningen å Sabbatsbergs sjukhus, professorn C. Crafoord, anhållit, att 1 § hundskatteförordningen måtte erhålla sådant tillägg att vissa för experimentalkirurgiska arbeten använda hundar bli befriade från skatteplikt. Till stöd för framställningen anföres, att professor Crafoord vore sysselsatt med ett större experimentalkirurgiskt arbete för utrönande av möjligheterna att un-

der konstgjord cirkulation (arbete med konstgjort hjärta och lunga) utföra operativa ingrepp på blodtomt hjärta. För detta arbete vore även operationer på ett stort antal hundar nödvändiga, och efter dessa operationer måste en del hundar hållas överlevande i och för studium av vilka effekter operationerna kunde ha för deras cirkulations- och andningsfunktioner. Om hundskatt skulle erläggas för dessa hundar, skulle detta i betungande grad öka kostnaderna för arbetets bedrivande.

I ärendet har överståthållarämbetet avgivit infortrat utlåtande. Vid utlåtnad har fogats yttrande av Stockholms stadskollegium.

Stockholms stadskollegium har hemställt om sådan ändring av hundskatteförordningen, att kommun i de fall, där dylik åtgärd prövas skälig med hänsyn till föreliggande omständigheter, medgives rätt att befria från skyldigheten att erlägga hundskatt. Stadskollegiet åberopar bl. a. ett av kammarkontoret utgivet yttrande, vari anförts i huvudsak följande.

År 1952 förbrukades ett 70-tal hundar på de av professor Crafoord företagna experimentalkirurgiska experimenten. Enligt kammarkontorets mening får den i hundskatteförordningens § 1 bestämda kategorien av skattefria hundar anses alltför begränsad. Även i åtskilliga andra än de i författningen bestämda fallen kan det sålunda av olika skäl te sig rimligt, att befrielse från utgivande av hundskatt kan medgivas. Det må här framhållas, att till och med så deciderat nyttobetonade hundar såsom ledarhundar för blinda enligt förordningen äro skattepliktiga. I anslutning till praxis debiteras dock enligt vad kammarkontoret inhämtat sedan lång tid tillbaka icke någon skatt för dylika hundar i Stockholm. Kammarkontoret anser för sin del, att skattebefrielse bör kunna medgivas för vissa kategorier av brukshundar eller hundar som användas för medicinska experiment eller andra liknande nyttiga ändamål.

Kammarkontoret kan i sak biträda den av professor Crafoord gjorda hemställan. Kontoret anser dock icke, att skattebefrielse bör åstadkommas genom en utvidgning av den i hundskatteförordningens § 1 angivna gruppen av generell skattefria hundar. I sin nuvarande avfattning lämnar hundskatteförordningen icke något utrymme för efterskänkande av eller befrielse från hundskatt efter skönsmässig prövning från kommuns sida. Kammarkontoret vill för sin del föreslå, att staden i yttrande över den nu föreliggande remissen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa, att hundskatteförordningen kompletteras med en bestämmelse, innefattande rätt för kommun att i de fall så på grund av föreliggande särskilda omständigheter prövas skäligt medgiva befrielse från skyldigheten att erlägga hundskatt. Därest en sådan författningsändring kan utverkas, torde det sedermera få ankomma på staden att taga ställning till bland annat frågan om befrielse från skatt för de hundar, som avses i den av professor Crafoord gjorda framställningen.

Överståthållarämbetet har i sitt utlåtande anfört följande.

Från skatteplikt enligt gällande hundskatteförordning ha undantagits vissa bestämda, i förordningen angivna kategorier hundar. I sitt yttrande över förevarande framställning har stadskollegiet föreslagit sådant tillägg till hundskatteförordningen, att kommun medgives rätt att befria från skyldigheten att erlägga hundskatt i de fall, där dylik åtgärd prövas skälig med hänsyn till föreliggande omständigheter. Enligt stadskollegiets förslag skulle

sålunda befrielse från skatteplikt enligt hundskatteförordningen i viss utsträckning bliva beroende av prövning i varje särskilt fall. Ett dylikt förslag kan överståthållarämbetet av principiella skäl icke biträda. Då hundskatten är av obligatorisk karaktär, torde undantag från regeln om skatteplikt böra — såsom hittills — medgivas endast i vissa bestämt avgränsade fall. Därest framställningen anses böra beaktas borde därför, enligt överståthållarämbetets mening, kategorierna skattefria hundar i hundskatteförordningen utökas att omfatta jämväl hundar, som nyttjas för vetenskapliga experiment. Emellertid synes den väckta frågan vara av relativt begränsad omfattning och möjligen kunna lösas i annan ordning. Med hänsyn härtill finner överståthållarämbetet knappast motiverat att enbart för ifrågavarande slag av hundar vidtagna en ändring i hundskatteförordningen. Härtill kommer att liknande skäl för skattebefrielse, som åberopas beträffande hundar, vilka användas för vetenskapliga experiment, även kunna anföras till stöd för befrielse av ytterligare kategorier hundar, exempelvis ledarhundar för blinda. Såsom av stadens yttrande framgår debiteras enligt praxis icke någon hundskatt för dylika hundar i Stockholm, något som överståthållarämbetet först nu erhållit kännedom om. Den förevarande framställningen synes enligt överståthållarämbetets mening närmast böra föranleda en omprövning av frågan om vilka kategorier hundar, som böra undantagas från skatteplikt. Överståthållarämbetet föreslår därför att frågan härom närmare utredes.

Från den myndighet, som i Stockholms stad för hundskatteregistret, har under hand inhämtats att s. k. ledarhundar för blinda införes i registret med anteckning om skattefriheten. Skattemärken för hundarna skickas till De blindas förening. Från utrikesdepartementet får registret varje år en förteckning på de hundar, som innehaves av diplomater. Skattemärkena översändes till utrikesdepartementet som vidarebefordrar desamma till ägarna.

Departementschefen. Vid tillkomsten av 1923 års förordning om hundskatt framhölls särskilt behovet av en ordnad kontroll över hundarna. Med denna utgångspunkt var det naturligt att göra den tidigare fakultativa hundskatten obligatorisk. Undantag medgavs endast i vissa i författningen direkt angivna fall, där synnerliga skäl förelåg för skattebefrielse och där kravet på kontroll icke kunde anses bli eftersatt. Dessa synpunkter torde alltjämt böra vara vägledande vid bedömande av framställningar om medgivande av undantag från beskattningen.

Stockholms stad har förklarat sig i sak icke ha något att invända mot att de försökshundar, som avses i den av professor Crafoord ingivna framställningen, fritages från beskattning. Enligt stadens uppfattning vore det dock icke lämpligt att låta skattebefrielsen komma till stånd genom en utvidgning av den i förordningen angivna gruppen av skattefria hundar. I stället föreslår staden att i författningen införes en allmän bestämmelse om rätt för kommun att medgiva befrielse från skyldighet att erlagga hundskatt i sådana fall, då detta av föreliggande omständigheter prövades skäligt. Det finge sedan ankomma på staden att medgiva den sökta befrielsen.

Då ett bifall till stadens förslag i själva verket skulle innebära att hundskatten ånyo gjordes i viss utsträckning fakultativ, anser jag mig icke kun-

na biträda detsamma. I likhet med överståthållarämbetet anser jag sålunda att skattebefrielse — liksom hittills — endast bör medgivnas i vissa bestämt avgränsade fall.

Vid bedömande av frågan om skattebefrielse för de hundar, som användes för vetenskapligt ändamål, må erinras om att särskilda kontrollföreskrifter beträffande dessa hundar har meddelats i lagen den 19 maj 1944 om djurskydd och i kungörelsen den 17 november samma år med vissa bestämmelser om användning av djur för vetenskapligt ändamål. Bland annat har därvid föreskrivits skyldighet för den som använder hund vid vetenskapliga experiment att föra bok angående inköp av dylika hundar. Boken skall på begäran företes för polismyndighet. Någon anledning att för kontrollens skull vidhålla beskattningen av dessa hundar torde därför ej föreligga. Med hänsyn härtill och då även ur andra synpunkter vägande skäl kan anföras för den begärda skattebefrielsen tillstyrker jag att dessa hundar fritages från skatteplikt.

Under remissbehandlingen har jämväl ifrågasatts att från skatteplikt undantaga s. k. ledarhundar för blinda. Såsom framgår av det yttrande som avgivits av kammarkontoret i Stockholm uttages sedan gammalt icke någon skatt för dessa hundar i Stockholm. Enligt vad jag inhämtat är praxis på andra orter växlande. Då en befrielse i dessa fall måste anses mycket behjärtansvärd, har jag ansett mig böra föreslå att jämväl dessa hundar undantages från skatteplikt. Jag vill tillägga att antalet utbildade ledarhundar endast torde uppgå till ett 50-tal i hela landet. I likhet med vad som för närvarande sker i Stockholm bör ledarhund anmälas till hundskatteregistret och anteckning göras i registret om skattebefrielsen. I 7 § 2 mom. omnämnt märke bör därefter tillställas hundens innehavare.

Enligt vad jag under hand erfarit, brukar i Stockholm skatt ej erläggas för hundar tillhöriga diplomater. Då denna skattefrihet torde stå i överensstämmelse med gällande internationell sedvänja, har jag ansett mig böra föreslå att uttrycklig bestämmelse härom intages i författningen. Beträffande anmälan till hundskatteregistret och utlämnande av skattemärke för dessa hundar torde samma förfaringssätt böra tillämpas, som föreslagits beträffande ledarhundarna.

Slutligen anser jag mig i detta sammanhang även böra aktualisera frågan om en justering uppåt av hundskattens maximibelopp. Som tidigare nämnts skall hundskatt erläggas med ett för varje hund inom kommunen lika belopp av lägst tio högst femtio kronor för år. Det ankommer på kommunerna själva att inom dessa gränser fastställa skattens belopp. Ursprungligen var skattesatserna fem respektive trettio kronor. Genom beslut av 1943 års riksdag höjdes beloppen till sin nuvarande nivå. Såsom skäl för höjningen åberopades bland annat förändringen i penningvärdet under de tjugu år författningen då hade varit i kraft. En höjning av maximibeloppet till 75 kronor torde numera vara befogad. Jag får alltså föreslå den ändringen i hundskatteförordningen, att skatten skall utgå med lägst 10 kronor och högst 75 kronor.

De nu framlagda förslagen föranleder ändring av 1 § 1 mom. 4—7 §§ och 9 § förordningen om hundskatt. Vidare föreslås den redaktionella ändringen i 9 § att de båda sista styckena borttages. De däri behandlade frågorna rörande bötesstraffet regleras numera genom särskild lagstiftning (se lagen den 9 april 1937 om verkställighet av bötesstraff och lagen den 20 april 1951 med vissa bestämmelser om böter och viten).

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå 1954 års riksdag att antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om ändring i förordningen den 17 maj 1923 (nr 116) angående skatt för hundar*.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Otto Winther.